

จดหมายจากเด็กชาย ปิยภูมิ เต็มรักษ์

(ประเทศไทย)

“พอลงแข่งขันผมก็เผลอดวงแก้วไว้ที่กลางห้อง
นึกให้ลูกกอล์ฟเป็นแก้วใสและตีสลงหลุม
ผมจะขอพรจากองค์พระในกลางห้อง ให้มีความสำเร็จ
พรของคุณครูไม่ใหญ่ดั่งท้องที่ข้างหู
ขอให้ชนะ ขอให้ชนะ ขอให้ชนะ
แล้วผมก็ชนะและได้รางวัลมาจากทั่วประเทศครับ”

.....

กราบนมัสการคุณครูไม่ใหญ่ที่เคารพอย่างสูงครับ

ผมชื่อ เด็กชายปิยภูมิ เต็มรักษ์ คุณพ่อของผมเป็นหมอ และคุณแม่เป็นพยาบาลครับ ครอบครัวของผมเข้าวัดตั้งแต่ว่าปี พ.ศ. 2537 โดยมาร่วมงานหล่อรูปเหมือนทองคำหลวงปู่วัดปากน้ำ คุณแม่เล่าว่า มีคนมากันเป็นแสนคน บรรยากาศสงบ พิธีกรรม ศักดิ์สิทธิ์มาก คุณแม่รู้สึกศรัทธามากๆ จึงถอดแหวนทองคำ ซึ่งเป็นแหวนวงแรกที่คุณพ่อมอบให้ตอนรักกันใหม่ๆ แล้ว

.....

.....

อธิษฐานจิตกับหลวงปู่ว่า “ขอให้มียิถียการของตัวเองที่มั่นคง และขอให้ได้ลูกขายที่เป็นอภิชาติบุตรมาเกิด ให้เก่งกว่าคุณพ่อ คุณแม่และขอให้เป็นเด็กดีมีคุณธรรม” แล้วก็มีหัตศจรรย์ครับ สิ่งแม่ขอหลวงปู่ไว้ก็สมหวังทุกอย่าง คุณแม่มีกิจการร้านยา เป็นของตัวเอง ยิถียการเติบโตขึ้นเร็วมาก จาก 1 ร้านขยายเป็น 2 เป็น 3 และเป็น 4 สาขาในปัจจุบัน และคุณแม่ก็ได้ลูกขาย สมใจปรารถนานั่นก็คือ ตัวผมเองครับ

.....

.....

ผมเกิดวันที่ 23 ตุลาคม พ.ศ. 2539 ครับ คุณพ่อบอกว่าผมเป็นเด็กที่เลี้ยงยากนิดหน่อย เพราะเป็นหวัดบ่อยๆ คุณพ่อก็เลยให้หัดเล่นกีฬาจะได้แข็งแรง โดยเฉพาะกีฬาอล์ฟ ตอนอายุได้ 3 ขวบ คุณพ่อก็อพาผมไปซ้อมตีลูกกอล์ฟ ผมชอบมากๆ จึงไปเล่นกับคุณพ่อเรื่อยๆ ผมค่อนข้างจะโชคดีครับที่มีคุณพ่อคุณแม่ที่หมั่นเข้าวัดทำบุญและปฏิบัติธรรมเสมอๆ คุณพ่อคุณแม่เลี้ยงดูผมโดยท่านจะคอยสังเกตอยู่ตลอด ว่าผมมีความสามารถในด้านไหน ทำอะไรแล้วมีความสุข ท่านจะคอยสนับสนุนอย่างเต็มที่และจะพยายามดึงความสามารถในตัวผมออกมา โดยให้ผมได้ลองทำทุกอย่างที่ชอบจนมาลงเอยที่การเล่นกอล์ฟ เพราะเป็นสิ่งที่ผมชอบและทำได้ดีครับ

.....

.....

พ่อกับแม่จะคอยสอนผมอยู่เสมอครับว่าให้เป็นคนดีและมี
มีความสุขในสิ่งที่ทำ ท่านอยากให้ผมได้เดินทางไปรอบโลก
เพื่อเรียนรู้ชีวิตและกลับมาบวชเป็นพระ เพราะชีวิตสมณะเป็น
ชีวิตที่ปลอดภัยที่สุด เป็นสิ่งเดียวที่ดีที่สุดสำหรับชีวิต

.....

.....

ผมเริ่มเล่นกอล์ฟอย่างจริงจัง ตั้งแต่อายุได้ 7 ขวบ และสมัครแข่งขันกอล์ฟภาคตะวันออกครั้งแรก จากนั้นก็ไปแข่งอีกหลายรายการ ทุกรายการที่ไปแข่งขันนั้นไม่ง่ายเลยครับ ต้องฝึกฝน ต่อสู้และอดทนมากๆ ตลอดเวลาตั้งแต่ปี 2547 จนถึงปี 2550 ผมฝึกซ้อมอย่างหนักจนได้เป็นตัวแทนเยาวชนไทยไปแข่งขันที่ต่างประเทศและได้รับรางวัลจากการแข่งกอล์ฟเยาวชนมากมายกว่า 50 รางวัล มีใบประกาศนียบัตรและได้รับรางวัลจากโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา เป็นนักเรียนดีเด่นและสร้างชื่อเสียงให้กับโรงเรียนด้วยครับ

.....

.....

ผมจะเตือนตัวเองเสมอว่า ให้ความรับผิดชอบและมีวินัย พอเลิกจากโรงเรียนเวลาประมาณบ่ายสามโมงครึ่ง ผมจะใช้เวลาว่างที่โรงเรียนทำการบ้านให้เสร็จก่อนฝึกตีลูกกอล์ฟ ประมาณห้าโมงเย็นจนถึงเวลาสามทุ่ม กลับจากสนามอาบน้ำ ทานข้าว สวดมนต์ ดู DMC ผมชอบมานั่งหน้าจอ DMC อยากฟังเสียงของคุณครูไม่ใหญ่ครับ ขอบขอบคุณแห่งกรรม ฟังทศชาติชาดก ผมจะฟังคุณครูไม่ใหญ่สอนจนหลับไปเลย

.....

.....

ด้านการเรียน ผมเรียนได้เกรด 4.00 หรือไม่ก็ 3.98
อยู่ในระดับนี้มาตลอด คุณพ่อจะคอยบอกผมเสมอว่า ไม่มี
อะไรที่ยากสำหรับเรา ให้คิดว่าทุกอย่างง่ายและสำเร็จได้ด้วยใจ
ถ้าใจเราคิดว่าสำเร็จ และถ้าเราได้ทำลงไปก็จะสำเร็จ และ
ท่านให้ผมฟังแต่เรื่องที่ดีๆ คิดดีและทำดี กล้าสู้กับความเป็นจริง
ดังนั้นผมจึงขอให้คุณแม่และคุณพ่อให้พรเสมอ ผมไม่ขอ
ให้ใครพูดในสิ่งไม่ดีครับ ผมอยากจะฟังแต่เรื่องดีๆ เท่านั้น

.....

.....

ผมชอบนั่งสมาธิมากครับ เพราะเวลานั่งแล้วสว่าง
มีดวงแก้วอยู่ในท้องและมีองค์พระด้วย เวลาที่ฝึกติกอัลฟาหรือ
ไปแข่งขันกอล์ฟ คุณพ่อจะเปิดเสียงคุณครูไม่ใหญ่นั่งสมาธิ
ไปด้วยเพราะผมชอบฟังก่อนลงแข่งขันซึ่งจะทำให้ใจนิ่งขึ้น
เหมือนมีเสียงสวรรค์มาดับความวุ่นในใจให้สงบลงและมีสมาธิ
และทำให้เกิดความแม่นยำและมีพลังในการตีลูก

.....

.....

ก่อนไปอินโดนีเซียเพื่อแข่งขันในระดับประเทศ คุณพ่อคุณแม่ได้พาผมมาขอพรคุณครูไม่ใหญ่ ผมได้รับพรว่า “ให้ชนะให้ชนะนะลูก” ผมปลื้มใจมาก พอลงแข่งขันผมก็นึกดวงแก้วไว้ที่กลางท้อง นี่ก็ให้ลูกกอล์ฟเป็นแก้วใสและตีสลงหลุม ผมจะขอพรจากองค์พระในกลางท้องให้มีความสำเร็จ พรของคุณครูไม่ใหญ่ว่า ก้องที่ข้างหู ขอให้ชนะ ขอให้ชนะ ขอให้ชนะ แล้วผมก็ชนะ และได้รางวัลมาครับ

.....

.....

ผมขอกราบขอพระคุณคุณครูไม่ใหญ่เป็นอย่างสูงที่
สอนให้ผมได้นั่งสมาธิ

คุณครูไม่ใหญ่ครับ เมื่อ 5 เดือนที่แล้ว ผมได้สูญเสีย
คุณพ่ออย่างกะทันหัน แม้ตอนนี้ผมจะไม่มีคุณพ่อแล้ว แต่
ผมก็จะพยายามทำหน้าที่เป็นลูกที่ดีของท่าน ผมจะตั้งใจเป็น
คนเก่งและดีของท่านให้ได้ครับ

กราบนมัสการมาด้วยความเคารพอย่างสูงสุดครับ

ลูกภูมิ

